

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **G. M.**, narozené ..., státní příslušnost G. r. v řízení zastoupeného Mgr.Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky se sídlem Praha 3, Koněvova 188/32, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. **Žalovaný je p o v i n e n rozhodnout o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu, kterou podal dne 13.7.2011, a to ve lhůtě 30 dnů.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.922,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr.Marka Čechovského, advokáta.**
- III. **Žalobci se v r a c í část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,-Kč, který mu bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního úřadu a uložení povinnosti rozhodnout o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců s tím, že žalovaný správní orgán měl rozhodnout bez zbytečného odkladu, resp. ve lhůtě 30 dnů ode dne zahájení řízení. Protože žalovaný byl nečinný, obrátil se žalobce na nadřízený orgán

s návrhem na opatření proti nečinnosti, na což do doby podání žaloby nadřízený správní orgán ani žalovaný nereagovali.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné a uvedl, že není a nebyl nečinný, neboť žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu mu byla doručena dne 13.7.2011, k žádosti nebyl doložen jakýkoli doklad o zajištění ubytování, proto byl žalobce výzvou ze dne 18.7.2011 odeslanou dne 27.7.2011 zmocněnému zástupci vyzván k jeho doložení a dále k doložení originálu cestovního dokladu, dokladu potvrzujícího, že je rodinným příslušníkem občana EU a dokladu o zdravotním pojištění, což žalobce učinil dne 8.8.2011. Dne 17.11.2011 žalovaný pro účely probíhajícího řízení požádal policii o provedení pobytové kontroly, resp. šetření na adrese hlášeného pobytu žalobce a dne 4.1.2012 dostal sdělení o jejím provedení. Dále uvedl, že se nadřízený správní orgán návrhem na vydání opatření proti nečinnosti zabýval, dne 16.1.2012 pod čj: MV-139819-4/SO vydal rozhodnutí, jímž žalovanému přikázal, aby do 30 dnů od doručení ve věci rozhodl. Dne 23.2.2012 žalovaný k potřebám řízení ustanovil jako druhého účastníka manželku žalobce, dále též vyzval žalobce k doložení platných dokladů ohledně zajištěného ubytování a zdravotního pojištění a současně řízení přerušil. Dne 13.3.2012 na žádost žalobce bylo prodlouženo doložení do 26.3.2012. Uvedl tedy, že koná nezbytné úkony k tomu, aby ve věci žalobce mohl rozhodnout a proto není nečinný, i když v případě žalobce nebyla dodržena zákonem stanovená pořádková lhůta.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud skutečnosti, jak je popsal ve svém vyjádření žalovaný s tím, že žalobce se domáhal vydání povolení k přechodnému pobytu dle § 87b) odst. 1 za účelem sloučení rodiny. Žalobce byl po podání žádosti dne 18.7.2011 vyzván k odstranění vad žádosti, tedy aby doložil požadované doklady – originál cestovního dokladu, 2 ks průkazové fotografie, originál dokladu potvrzujícího, že je rodinným příslušníkem občana EU a doklad o zdravotním pojištění – originál. Byl poučen o tom, že pokud nedoplní do pěti dnů, bude řízení zastaveno. Dne 4.8.2011 zaslal právní zástupce žalobce požadované listiny, přičemž zdůraznil, že ověřené kopie již zaslal správnímu orgánu, že zaslal i 2 ks fotografií účastníka řízení a pokud jde o doložení originálu cestovního dokladu, tento byl správnímu orgánu doložen taktéž dne 21.7.2011, což potvrzuje vylepení překlenovacího štítku do cestovního dokladu žalobce. Pokud jde o doložení originálu zdravotního pojištění a originálu oddacího listu potvrzujícího příbuzenský vztah mezi účastníkem řízení a jeho manželkou, požádal o prodloužení této lhůty o 10 dní. Dne 17.11.2011 požádal správní orgán o prověření informací v místě bydliště žalobce. Dne 22.12.2011 byla vyhotovena zpráva o zjištění z pobytové kontroly, která byla správnímu orgánu předložena dne 4.1.2012. Usnesením ze dne 23.2.2012 byla ustanovena jako účastník řízení manželka žadatele G. M. Téhož dne usnesením čj: OAM-9251-24/PP-2011 správní orgán řízení přerušil. Dne 1.3.2012 byl žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vyzván k doložení dokladů o zdravotním pojištění a dokladu o zajištění ubytování, neboť předložené doklady již nejsou platné. Žalobce požádal o prodloužení lhůty, doklady předložil přípisem z 18.3.2012. Dne 27.3.2012 byli účastníci řízení vyzváni k pokračování v řízení, dne 10.5.2012 byl žalobce a jeho manželka předvoláni k výslechu, dne 1.8.2012 byly sepsány protokoly o výslechu žalobce a jeho manželky, dne 11.8.2012 byla podána nová žádost o prověření informace v místě hlášeného pobytu cizince, dne 24.8.2012 byla podána odpověď na opakované šetření, dne 26.9.2012 podána žádost o prověření informací v místě hlášeného pobytu cizince 31.10.2012, 15.11.2012 další žádost o prověření informací. Dne 15.11.2012 sděleno, že manželka žalobce se měla před 4 lety odstěhovat za přítelkyní do

Prahy. Dne 27.11.2012 byli účastníci předvoláni k výslechu, který se uskutečnil dne 6.2.2013.

Dne 16.1.2012 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala pod čj: MV-139819-4/SO-2011 opatření proti nečinnosti, kterým přikázala žalovanému, aby do 30 dnů vydal rozhodnutí ve věci řízení o povolení k přechodnému pobytu žadatele.

U jednání soudu právní zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby, na které trval. Zdůraznil, že žádost byla žalobcem podána 12.7.2011, resp. správnímu orgánu doručena 13.7.2011, tedy téměř před dvěma roky – zákonná lhůta je 60 dnů. V rámci této zákonné lhůty žalobce doložil veškeré potřebné doklady. Doklad o zdravotním pojištění, jak je patrné i z vyjádření žalovaného předložil již 8.8.2011. Pro posouzení věci je rozhodné i to, že dne 16.1.2012 nadřízený orgán vydal opatření proti nečinnosti a nařídil žalovanému, aby ve věci rozhodl do 30 dnů, ten je však do dnešního dne nečinný.

Zástupkyně žalovaného navrhla žalobu zamítnout, neboť vzhledem k rozporným výpovědím účastníků musely být provedeny opětovné kontroly. Výsledky těchto pobytových kontrol byly negativní, manželka žalobce nebyla zastižena, lze mít za to, že manželé spolu nežijí. Předložila spisový materiál, ze kterého je patrné, že žalovaný činil úkony i po té, kdy byl soudu předložen spisový materiál spolu s vyjádřením k podané žalobě. Proto nebylo ve věci možno rozhodnout v zákonem stanovené lhůtě, protože je nutno vzít v úvahu, že správní orgán musí postupovat na základě skutkového stavu, který je zjištěn bez pochybností. A v daném případě skutečný stav věci byl zjišťován. Vzhledem k tomu, že důvodem podání žádosti mělo jít o společné soužití, bylo povinností správního orgánu provádět pobytové kontroly a výslech účastníků řízení. Výslech, resp. spíše pohovor se podařil až v srpnu roku 2012, tento první pohovor však přinesl nové potřeby prověřování skutečného stavu věci. Proto byly opakované pobytové kontroly a opakovaný výslech žalobce i jeho manželky, které se konaly 6.2.2013.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Podle ustanovení § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s., ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního úřadu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ustanovení § 81 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Ustanovením § 79 a následujícími s.ř.s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního úřadu. Správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s.ř.s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního úřadu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního úřadu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.

Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. V případě, že nelze vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Žalovaný tedy nedodržel zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, když o žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané dne 12.7.2011 dosud nerozhodl, ačkoli mu bylo Opatřením proti nečinnosti již dne 16.1.2012 uloženo, aby ve věci rozhodl a byla mu k tomu stanovena lhůta 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Soud zvažoval, zda za dané situace lze dospět k závěru o nečinnosti žalovaného. Soud musí zohlednit, že nečinnost správního orgánu nastává nejen tehdy, když správní orgán ve věci vůbec nekoná, ale i tehdy, pokud koná se značnými a neodůvodněnými prodlevami. Je si vědom toho, že je přitom nezbytné vzít v úvahu složitost a časovou náročnost dokazování toho, zda se žadatel dopouští obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu účelovým uzavřením manželství i toho, že dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být na újmu správně a úplně zjištěnému stavu věci. V dané věci nelze přehlédnout, že např. žalobce byl dne 18.7.2011 vyzván k odstranění vad žádosti, což splnil již dne 8.8.2011, když navíc byl k předložení některých dokladů vyzván, ačkoli již ve spise založeny byly, ale správní orgán až po téměř čtyřech měsících požádal o pobytovou kontrolu. Z uvedeného vyplývá, že tato žádost byla podána již po uplynutí zákonem stanoveného lhůty k rozhodnutí ve věci.

Na základě opatření proti nečinnosti ze dne 16.1.2012 měl žalovaný rozhodnout ve třicetidenní lhůtě, ale opět se tak nestalo. Od vydání tohoto Opatření do rozhodnutí soudu uplynul opět více než jeden rok a ve věci stále rozhodnuto nebylo.

Po vydání opatření žalovaný sice konal, ale nelze přehlédnout, že žalobce vyzval dne 1.3.2012 k doložení dokladů, které pozbyly v důsledku platnosti dlouho trvajícího správního řízení. Žalobce doklady předložil dne 18.3.2012 a protokoly o výsledku žalobce a jeho manželky, byly sepsány dne 1.8.2012. Následně pak žalovaný sice úkony konal, ale ani po více než půl roce dosud nerozhodl.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, neboť mezi některými, shora uvedenými, úkony správního orgánu byly ničím neodůvodněné prodlevy a celková délka řízení, které navíc ještě neskončilo, několikanásobně překročila šedesátidenní zákonem stanovenou lhůtu pro rozhodnutí. Je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno, ani ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, i přes opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem, nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil třicetidenní lhůtu, která se jeví jako přiměřená i s ohledem na to, že od podání žádosti již uplynulo více než jeden a půl roku.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do dne 31.12.2012 za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (za převzetí věci, sepsí žaloby) a jeden úkon podle advokátního tarifu účinného po 1.1.2013

v hodnotě 3.100,- Kč a tři režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 8.200,- Kč. K tomu nutno připočítat daň z přidané hodnoty ve výši 21% z této částky, neboť žalobcův zástupce osvědčil před soudem, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 1.722,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč.

Vzhledem k tomu, že žalobce zaplatil z podané žaloby soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, ačkoli dle položky 18, odst.2, písm.d) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl povinen za žalobu, jíž se domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu, zaplatit poplatek pouze ve výši 2.000,- Kč, rozhodl soud ve výroku III. o vrácení přeplatku ve výši 1.000,- Kč k rukám právního zástupce žalobce.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. března 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová